

Vrabček odleti s svojim čiv-čiv v podstrešje. Hišni maček, ki je ždel pred mišjo luknjo, ga zapazi, ravno ko je vrabče zobalo proso. En skok — in ubogi vrabček je bil v njegovih zobeh. Strl mu je vse koščice, nazadnje pa ga požrl.

Tako se je godilo tatinskemu vrabcu. Huda kazen ga je doletela za predrznost?

Dobra siničica pa je potrkala na kočno okence. V sobi je sedela radodarna Ančika in je odprla okence. Sinica je poprosila: „Ljuba Ančika, usmili se mene, uboge revice! Lačna sem in nimam ničesar, da bi se nasitila. Pomagaj mi!“

Usmiljena Ančika se je takoj usmilila lačne ptičke. Potrosila ji je kruhovih drobtinic, da se je mogla nasititi. Deklica ji je obljubila, da ji pusti na oknu vsak dan zadosti hrane, in to do pomladi.

Tako je sinica bolje opravila kakor predrzni vrabec. Sinica je prihajala vsak dan k okencu lačna; toda odhajala je sita.

„Ne bodi predrzen, ne kradi! Rajše se ponižaj ter prosi in radodarna človeška roka te gotovo ne pusti poginiti gladu!“

Mojmir Ljubivoj.

V burji.

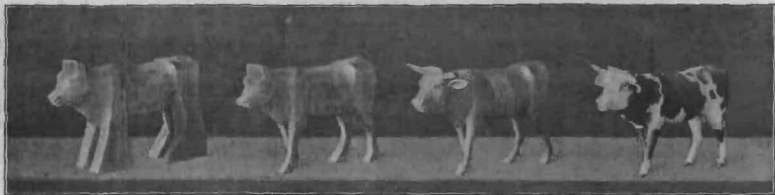
Strašno tuli okrog hiš
divje burje ljuti piš.
A nam decí ta vihar
malo je pri peči mar.

Kaj nam gozdič, vrt in log,
kaj poljana naokrog?
V koči naši topla peč —
to nam zdaj je najbolj všeč.

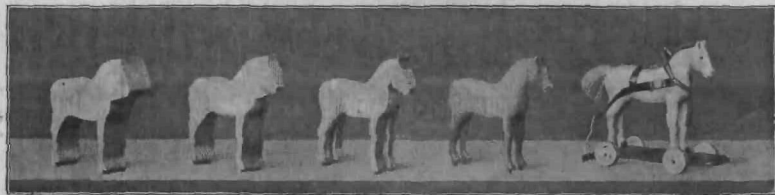
Zdaj nam prva, peč, si ti!
A ko solnce zažari,
bodemo pa čilih nog
rajši pohiteli v log.

Mokriški.

Kako se iz lesa naredi volek.

Kako se iz lesa naredi konjiček.

Družina, ki si kruh služi z otroškimi igračami.